

MSAN Translation Team

ခမ်းနားထည်ဝါ

ဒေါသအမှား

ဒေါသအမှား

"ကန်ထား ... ကန်ထား ... အေး ... ဟုတ်ပြီ ..."

"ဆွဲလာ ... လိမ့်လိုက် ..."

"ကန်ကွာ ... အေး ... ဂိုး ... ဂိုး ..."

"ဂိုး ..."

တစ်ဘက်ရွာ သွားပြီး ဘောလုံး ချိန်းကန်ကြတာဗျ။ အဲဒီလိုပဲ နွေရာသီ
ဆို တစ်ရွာနဲ့ တစ်ရွာ ချိန်းပြီး လောင်းကြေးထပ် ဘောကန်ကြ၊ ဘော်လီ
ဘောပုတ်ကြ၊ ပန်းပြေး ကြတယ်။

အခုလည်း ကျွန်တော်တို့ ရွာနဲ့ နှစ်ရွာကျော် လောက်မှာ ရှိတဲ့ ရွာမှာ
ကြေးတမ်းချိန်းပြီး ဘောသွား ကန်ကြတာ။

ပွဲပြီးကာနီးမှ ကျွန်တော်တို့ ရွာက တစ်ဂိုးသွင်းပြီး နိုင်လာခဲ့တာလေ။

တိုက်စစ်မှူးက သိတယ် မဟုတ်လား။ ကျွန်တော့် ဦးလေး ဦးကြာရွှေပေါ့

။ ဂိုးသမားက ရွာက အရပ်ရှည်ရှည်နဲ့ ကိုမြဆိုတဲ့ သူ။ အရမ်းတော်လွန်း

လို့ ဂိုးဖမ်း ခိုင်းတာတော့ မဟုတ်ဘူး ။ ရွာမှာ ဂိုးဖမ်းမယ့်သူ မရှိလို့ သူ

က ရွာရဲ့ အကောင်းဆုံး ဂိုးသမား ဖြစ်နေတာ။ ဘယ်လောက်တောင် ဂိုး

ဖမ်း ကောင်းသလည်း ဆိုရင် တစ်ဖက်အသင်းက ကန်လိုက်လို့ ဂိုးထဲ

တည့်တည့်သာ လာပါစေ။ ဂိုးပြီးသားပဲ ... အဲလိုတော်တာ။ ဒါပေမဲ့ ဒီည

နေတော့ တစ်ဂိုး ဂိုးမရှိနဲ့ နိုင်လာခဲ့ပြီ။

ဘောပွဲနိုင်တော့ အားလုံးပဲ ပျော်ပျော်ပါးပါးနဲ့ ပြန်လာကြတယ်။ ဒီည

ဘောပွဲကနိုင်တဲ့ ငွေတွေနဲ့ အကုန်မူးလို့ ရပြီမဟုတ်လား။ သူတို့ က
တော့ ပျော်ပျော်ပါးပါးပဲ ပြန်လာကြပေမဲ့ ပြဿနာက အဲဒီရွာမှာ ကျန်ခဲ့
တယ်။
